

Казих на Димев, че желая да рисувам испански.
Селлага беше прекарай, като емигрант, дебел и сдиган то
латери, между които и "Бухенвалд". Говореше френски
и при с възторг искаше ми да тегля, още повече,
че жена му беше голяма поклонница на изобразителните
изкуства. Всеки следобед - је идвах в моята стада.
Азичко тежело да видя портрета. Той възкликна: "Тя
рече е моя Ефедия! Точно така! Сидия!"

Помислих ме за разрешение да го поставя на корицата
на своето второ издание на "Освещени души".
Аз се съгласих. Бах написа, спиха за Селлага. Димев
ги преведе на испански. Вечер, след вечер, се събирахме
в моята стада. Той ни четеше до късно през нощта
новите глави от романа "Плутон". При една среща в
София той ме помоли да дам иконието си за портрет
му - рисуван от Даскалов. Намерих портрета за доста спо-
лучително, макар и малко декоративен. Портрета на Селлага
е откупен и подарен от Б. В. Коштер за мир, при един кон-
рес във Виена. Рисувах и Сибилла, дъщерята на Димев,
на 5 годишна възраст. Изложих портрета и изложба на м. 1959

Поради обща ни заетост, срещите ни станаха много
по-редки. Духовната ни дружба, обаче, и до
сега е редък и ценен празник в моя живот
както са ценни и несравними спомени
от други такива дружби с големи хора, с големи
съдби.

Олга Браднестрова